

Brüssel, 19. november 2025
(OR. en)

15639/25

Institutsioonidevaheline
dokument:
2025/0366 (NLE)

ANTIDISCRIM 109
COCON 68
COHOM 168
COPEN 353
DROIPEN 140
EDUC 456
FREMP 341
JAI 1720
MIGR 433
SOC 783
STATIS 89

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU OTSUS seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 19. koosolekul seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovitude ja järelustega kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega

---

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2025) 712 final.

Lisatud: COM(2025) 712 final

Brüssel, 19.11.2025
COM(2025) 712 final

2025/0366 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 19. koosolekul seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovitude ja järeldestega kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega

SELETUSKIRI

1. KAVANDATAV REGULEERIMISESE

Ettepanekus käsitletakse otsust, millega määratakse kindlaks seisukoht, mis võetakse liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „Istanbuli konventsioon“ või „konventsioon“) osaliste komisjoni 19. koosolekul 11. detsembril 2025 seoses konventsiooni rakendamist käsitleva kaheksa soovitude eelnõu ja ühe järelduste eelnõu kavandatud vastuvõtmisega üheksa osalisriigi jaoks.

2. ETTEPANEKU TAUST

2.1. Istanbuli konventsioon

Istanbuli konventsiooniga on kehtestatud terviklik ja ühtlustatud normistik naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamiseks ja tõkestamiseks Euroopas ja mujal. Konventsioon jõustus 1. augustil 2014.

EL kirjutas konventsioonile alla juunis 2017 ja viis ühinemismenetluse lõpule kahe heakskiitmiskirja hoiuleandmisega 28. juunil 2023. Konventsiooni jõustus ELi suhtes 1. oktoobril 2023. EL on konventsiooniga ühinenud küsimustes, mis kuuluvad tema ainupädevusse, nimelt neis, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega,¹ ning neis, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusosalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega². Kõik ELi liikmesriigid on konventsioonile alla kirjutanud ja 22 liikmesriiki on selle ratifitseerinud³.

2.2. Konventsiooniosaliste komisjon

Konventsiooniosaliste komisjon⁴ koosneb konventsiooniosaliste esindajatest. Konventsiooniosalised peavad püüdma nimetada oma esindajateks võimalikult kõrge tasandi eksperdid naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise valdkonnas⁵. Konventsiooniosaliste komisjonile usaldatud ülesanded on loetletud selle kodukorra⁶ artiklis 1. 1. oktoobril 2023 sai EList konventsiooniosaline ja seega konventsiooniosaliste komisjoni liige (konventsiooni artikli 67 lõige 1).

---

¹ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õigusosalast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratifitseerimise seis 12. novembril 2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [Committee of the Parties - Istanbul Convention Action against violence against women and domestic violence \(coe.int\)](http://www.coe.int/t/Committee_of_the_Parties_-_Istanbul_Convention_Action_against_violence_against_women_and_domestic_violence_(coe.int)).

⁵ Konventsiooniosaliste komisjoni kodukorra artikkel 2.1.b.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, vastu võetud 4. mail 2015.

2.3. Istanbuli konventsiooni järelevalvemehhanism

Istanbuli konventsiooniga on kehtestatud järelevalvemehhanism, mille eesmärk on tagada, et konventsiooniosalised rakendavad seda tõhusalt⁷. Eesmärk on hinnata, kuidas konventsiooni rakendatakse, ja anda konventsiooniosalistele suuniseid. Järelevalvemehhanism koosneb kahest eraldiseisvast, kuid omavahel seotud organist: sõltumatu ekspertorgan ehk naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (edaspidi „GREVIO“) ja konventsiooniosaliste komisjon.

GREVIO on sõltumatu eksperdirühm, kelle ülesanne on konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgida konventsiooni rakendamist riikide kaupa. Järelevalvekord on ette nähtud konventsiooni artikliga 68. Konventsiooni artikli 68 lõike 1 kohaselt peavad uued konventsiooniosalised esitama GREVIO koostatud küsimustikul põhineva aruande, milles on üksikasjalikult kirjeldatud seadusandlikke ja muid meetmeid, mida nad on konventsiooni rakendamiseks võtnud. GREVIO koostab aruande meetmete kohta, mida asjaomane konventsiooniosaline on konventsiooni rakendamiseks võtnud, ning esitab soovitusi ja ettepanekuid selle kohta, kuidas konventsiooniosaline võib väljaselgitatud probleemidega tegelda⁸.

GREVIO aruannete põhjal võib konventsiooniosaliste komisjon kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 võtta vastu asjaomasele konventsiooniosalisele suunatud soovitusi konventsiooni rakendamise kohta ja määrata tähtaja, mille jooksul konventsiooniosaline peab soovitude rakendamise kohta esitama vastuse. Konventsiooniosaliste komisjon on selle sätte alusel võtnud vastu konventsiooniosalistele suunatud soovitusi, milles tehakse vahet meetmetel, mida tuleks võtta niipea kui võimalik ja millest tuleb komisjonile kolme aasta jooksul aru anda, ja meetmetel, mis on küll olulised, kuid mille rakendamine ei ole nii kiireloomuline. Kolmeaastase perioodi lõpus peab konventsiooniosaline andma konventsiooniosaliste komisjonile aru talle esitatud soovitude rakendamisel tehtud edusammudest. Selle teabe ja saadud lisateabe põhjal valmistab komisjoni sekretariaat⁹ iga uurimisaluse konventsiooniosalise puhul soovitude rakendamise kohta ette järeldused, mille võtab vastu konventsiooniosaliste komisjon.

Lähteolukorra hindamise menetlus on peaaegu kõigi konventsiooniosaliste puhul lõpule viidud ja seepärast otsustas GREVIO 2022. aasta lõpus liikuda oma hindamise järgmisesse etappi. Konventsiooni artikli 68 lõike 3 kohaselt jagatakse lähteolukorra hindamisele järgnevad GREVIO hindamismenetlused voorudeks (edaspidi „temaatilised hindamisvoorud“). Esimene temaatiline hindamisvoor toimub aastatel 2023–2031 pealkirja all „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu). Kui lähteolukorra hindamine hõlmas ligikaudu 60 Istanbuli konventsiooni artiklit, siis uues temaatilises hindamismenetluses käsitletakse 20 artiklit, nimelt artikleid 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ja 56. Nende artiklitega kehtestatakse nõuded õiguskaitseasutustele, kriminaalõigussüsteemis osalejad, üldiste ja spetsialiseeritud tugiteenuste osutamine ohvritele ning üldine ohvrikeskne lähenemisviis. Eesmärk on hinnata neid valdkondi põhjalikumalt ja keskenduda iga artikli puhul tehtud edusammudele. Konventsiooniosaliste komisjon võttis oma 2024. aasta detsembri koosolekul vastu otsuse soovitude kohta, mille konventsiooniosaliste komisjon

⁷ Istanbuli konventsiooni artikli 1 lõige 2.

⁸ Istanbuli konventsiooni artikli 68 lõige 10.

⁹ Rakendamise järelevalve ja aruandluse suhtes kohaldatav menetlus on kindlaks määratud dokumendis osalisriikidele suunatud soovitude rakendamise järelevalve raamistiku kohta („Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to State Parties“), mille konventsiooniosaliste komisjon võttis vastu 13. aprillil 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

peab vastu võtma GREVIO esimese temaatilise hindamisvooru raames vastu võetud aruannete põhjal¹⁰.

Seni on konventsiooniosaliste komisjonil olnud tavaks võtta soovitusi ja järeldusi konsensuse alusel vastu koosolekul, mis toimuvad ühe kolmandiku konventsiooniosaliste, konventsiooniosaliste komisjoni esimehe või peasekretäri taotlusel,¹¹ tavaliselt kaks korda aastas.

2.4. Konventsiooniosaliste komisjoni kavandatavad aktid

11. detsembril 2025 toimuval 19. koosolekul on ette nähtud, et konventsiooniosaliste komisjon võtab vastu kaheksa soovituselise eelnõu (üks lähteolukorra hindamise põhjal ja seitse esimese temaatilise hindamisvooru põhjal) ning ühe järelduse eelnõu (vastavalt „soovituste eelnõud“ ja „järelduste eelnõud“ ning koos „kavandatavad aktid“):

- (1) Ühendkuningriigile esitatav soovitus Istanbuli konventsiooni rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)22prov);
- (2) Andorrales esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)23prov);
- (3) Belgiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)24revprov);
- (4) Prantsusmaale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)25prov);
- (5) Itaaliale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)26prov]);
- (6) Madalmaadele esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)27prov);
- (7) Portugalile esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)28prov]);
- (8) Serbiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)29prov) ning
- (9) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Poolat käsitlevate soovituselise rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)30prov).

3. LIIDU NIMEL VÕETAV SEISUKOHT

Kavandatavad aktid käsitlevad konventsiooni selliste sätete rakendamist, mis on seotud õiguslase koostööga kriminaalasjades, näiteks ohvrite kaitse ning naistevastase vägivalga ja perevägivalga ohvrite toetamise küsimustes, ning varjupaika ja mittetagasisaatmist käsitlevate

¹⁰ Esitatud dokumendis IC-CP(2024)10 rev.

¹¹ Konventsiooni artikli 67 lõige 2.

sätete rakendamist. Need küsimused on hõlmatud liidu õigustikuga, eelkõige naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamise direktiivi,¹² kuriteoohvrite õiguste direktiivi,¹³ varjupaigamenetluse määruse,¹⁴ vastuvõtunõuete direktiivi¹⁵ ja perekonna taasühinemise direktiiviga¹⁶. Need kuuluvad ELi ainupädevusse, kuivõrd konventsiooni asjakohased sätted võivad mõjutada ühiseid norme või muuta nende kohaldamisala Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 3 lõike 2 tähenduses. Et kavandatavad aktid võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, kuna nad võivad mõjutada konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamist tulevikus, on asjakohane määrata kindlaks liidu nimel konventsiooniosaliste komisjonis võetav seisukoht küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega.

Soovituste ja järelduste eelnõud liidu pädevusse kuuluvates küsimustes on kooskõlas liidu eesmärkide ja poliitikaga kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega. Seepärast tehakse ettepanek, et liit ei esita konventsiooniosaliste komisjoni 19. koosolekul soovitude eelnõu ja järelduste eelnõu vastuvõtmise suhtes vastuväiteid.

4. ÕIGUSLIK ALUS

4.1. Menetlusõiguslik alus

4.1.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 9 on sätestatud, et „[n]õukogu võtab komisjoni [...] ettepaneku põhjal vastu otsuse, millega [...] kehtestatakse lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku“.

Mõiste „õigusliku toimega aktid“ hõlmab akte, millel on õiguslik toime asjaomase organi suhtes kehtiva rahvusvahelise õiguse normide alusel. Siia kuuluvad ka sellised õiguslikud vahendid, mis ei ole rahvusvahelise õiguse kohaselt siduvad, aga mis „võivad mõjutada otsustavalt liidu seadusandja vastu võetud õigusaktide sisu“¹⁷.

4.1.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Konventsiooniosaliste komisjon on Istanbuli konventsiooniga loodud organ. Kavandatavad aktid, mille konventsiooniosaliste komisjon peab vastu võtma, on õigusliku toimega aktid. Kavandatavad aktid võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, kuna võivad mõjutada

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1385, mis käsitleb naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamist (ELT L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2024/1348, millega luuakse rahvusvahelise kaitse ühine menetlus liidus ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2013/32/EL (ELT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1346, milles sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁷ Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 7. oktoober 2014, Saksamaa vs. nõukogu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punktid 61–64.

Istanbuli konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamist tulevikus. Seega on esildatud otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 9.

4.2. Materiaalõiguslik alus

4.2.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaalõiguslik alus sõltub eelkõige selle kavandatava akti eesmärgist ja sisust, mida liidu nimel võetav seisukoht puudutab. Kui kavandatava aktiga taotletakse kahte eesmärki või reguleeritakse kahte valdkonda ning üht neist võib pidada peamiseks või ülekaalukaks, samas kui teine on kõrvalise tähtsusega, peab ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohasel otsusel olema üksainus materiaalõiguslik alus, st peamise või ülekaaluka eesmärgi või valdkonna tõttu nõutav õiguslik alus.

Kui kavandatava aktiga taotletakse mitut eesmärki või reguleeritakse mitut valdkonda, mis on üksteisega lahutamatu seotud ning millest ükski ei ole võrreldes teistega kõrvalise tähtsusega, tuleb erandina nimetada ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaalõigusliku alusena mitu vastavat õiguslikku alust.

4.2.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Mis puudutab materiaalõiguslikku alust, siis on EL ühinenud Istanbuli konventsiooniga küsimustes, mis kuuluvad tema ainupädevusse, nimelt neis, mis on seotud liidu institutsioonide ja avaliku haldusega,¹⁸ ning neis, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õigusalse koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega¹⁹. ELi ühinemist Istanbuli konventsiooniga kajastatakse kahes eraldi nõukogu otsuses, et võtta arvesse Taani ja Iirimaa eriseisukohta seoses ELi toimimise lepingu V jaotisega. Sellest tulenevalt tuleb otsus, millega määratakse kindlaks liidu nimel konventsiooniosaliste komisjonis võetav seisukoht, esitada samuti kahe otsusena, kui asjaomased soovitused või järeldused puudutavad mõlemat küsimust.

Kavandatavate aktidega taotletakse eesmäärke kriminaalasjades tehtava õigusalse koostöö (ELi toimimise lepingu artikli 82 lõige 2 ja artikkel 84) ning varjupaiga ja mittetagasisaatmise (ELi toimimise lepingu artikli 78 lõige 2) valdkonnas ja reguleeritakse neid valdkondi. Need elemendid on omavahel lahutamatu seotud ja kumbki neist ei ole võrreldes teistega kõrvalise tähtsusega. Seepärast moodustavad esildatud otsuse materiaalõigusliku aluse järgmised sätted: Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 78 lõige 2, artikli 82 lõige 2 ja artikkel 84.

4.3. Järeldus

Esildatud otsuse õiguslik alus peaks olema ELi toimimise lepingu artikli 78 lõige 2, artikli 82 lõige 2 ja artikkel 84 koostoimes ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 9.

---

¹⁸ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁹ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 19. koosolekul seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovitude ja järeldustega kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

Võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 78 lõiget 2, artikli 82 lõiget 2 ja artiklit 84 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit sõlmis liidu institutsioonide ja avaliku halduse küsimustes nõukogu otsuse (EL) 2023/1075²⁰ alusel ning kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise küsimustes — niivõrd kui need kuuluvad liidu ainupädevusse — nõukogu otsuse (EL) 2023/1076²¹ alusel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „konventsioon“), mis jõustus liidu suhtes 1. oktoobril 2023.
- (2) Konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgib naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (edaspidi „GREVIO“) konventsiooni rakendamist konventsiooniosaliste poolt. Kooskõlas artikli 68 lõikega 11 peab GREVIO vastu võtma aruande ja järeldused meetmete kohta, mida asjaomane konventsiooniosaline on võtnud konventsiooni sätete rakendamiseks.
- (3) Konventsiooniosaliste komisjon (edaspidi „komisjon“) võib kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 võtta vastu asjaomasele konventsiooniosalisele mõeldud soovitusi, tuginedes GREVIO aruandele ja järeldustele. Kõnealustes soovitudes tehakse vahet meetmetel, mida tuleb võtta niipea kui võimalik ja millest tuleb komisjonile kolme aasta jooksul aru anda, ning meetmetel, mis on küll olulised, kuid mille rakendamine ei ole nii kiireloomuline. Selle kolmeaastase ajavahemiku lõpus peab konventsiooniosaline esitama komisjonile aruande konventsiooni kümnes

---

²⁰ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1), [otsus – 2023/1075 – ET – EUR-Lex](#).

²¹ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õiguslase koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4), [otsus – 2023/1076 – ET – EUR-Lex](#).

konkreetses valdkonnas võetud meetmete kohta. Esitatud aruande ja lisateabe põhjal võtab komisjon vastu oma sekretariaadi koostatud järeldused soovitude rakendamise kohta.

- (4) Konventsiooni artikli 68 lõike 3 kohaselt jagatakse GREVIO esialgsele lähteolukorra hindamise menetlusele järgnevad hindamismenetlused voorudeks (edaspidi „temaatilised hindamisvoorud“). Esimese temaatilise hindamisvooru pealkiri on „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu) ning selles käsitletakse konventsiooni 20 artiklit, nimelt artikleid 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ja 56. 17. detsembril 2024 võttis konventsiooniosaliste komisjon oma 17. koosolekul vastu otsuse soovitude kohta, mille konventsiooniosaliste komisjon peab vastu võtma GREVIO esimese temaatilise hindamisvooru raames vastuvõetud aruannete põhjal ja mis on esitatud dokumendis IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Komisjon võtab oma 19. koosolekul 11. detsembril 2025 eeldatavasti vastu järgmised soovitude eelnõud (üks lähteolukorra hindamise vooru põhjal ja seitse esimese temaatilise hindamisvooru põhjal) ja järelduste eelnõu konventsiooni rakendamise kohta üheksa konventsiooniosalise poolt (vastavalt „soovitude eelnõud“ ja „järelduste eelnõud“ ning koos „kavandatavad aktid“):
  - (1) Ühendkuningriigile esitatav soovitus Istanbuli konventsiooni rakendamise kohta (esitatud dokumendis ICCP(2025)22prov);
  - (2) Andorrales esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)23prov);
  - (3) Belgiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)24revprov);
  - (4) Prantsusmaale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)25prov);
  - (5) Itaaliale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)26prov]);
  - (6) Madalmaadele esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)27prov);
  - (7) Portugalile esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)28prov);
  - (8) Serbiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)29prov) ning
  - (9) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Poolat käsitlevate soovitude rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)30prov).
- (6) Kavandatavates aktides käsitletakse konventsiooni selliste sätete rakendamist, mis on seotud õiguslase koostööga kriminaalasjades, näiteks naistevastase vägivalla ja

perevägivalda ohvrite kaitse ja toetamise küsimustes. Soovituste ja järelduste eelnõudes käsitletakse ka konventsiooni selliste sätete rakendamist, mis on seotud varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega. Need küsimused on hõlmatud liidu õigustikuga, eelkõige nõukogu direktiiviga 2003/86/EÜ,²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2012/29/EL,²³ (EL) 2024/1346²⁴ ja (EL) 2024/1385²⁵ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2024/1348²⁶. Kavandatavatel aktidel on õiguslik toime, sest need võivad suurel määral mõjutada liidu õiguse sisu, kuna nendest võib edaspidi sõltuda konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamine. Seepärast on asjakohane määrata kindlaks konventsiooniosaliste komisjonis liidu nimel võetav seisukoht küsimustes, mis on seotud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise põhimõttega.

- (7) Oluline on tähele panna, et konventsiooni teatavate artiklitega seotud soovitused kuuluvad üksnes osaliselt liidu pädevusse. Nende artiklite puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust, näiteks ei tohiks käesolev otsus konventsiooni artiklite 49 ja 50 kohta antavate soovituste puhul piirata liikmesriikide pädevust oma õigussüsteemide sisemisel korraldusel ja haldamisel; konventsiooni artiklite 11 ja 20 kohta antavate soovituste puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust oma tervishoiuteenuste ja arstiabi korraldamisel ja kättesaadavaks tegemisel; konventsiooni artikli 14 kohta antavate soovituste puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust õppe sisu ja haridussüsteemide korralduse osas ning konventsiooni artikli 31 kohta antavate soovituste puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust perekonnaõiguse valdkonnas.
- (8) Ühendkuningriigi puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlev soovitus eelnõu ettepanekut ühtlustada konventsioonist lähtudes olemasolevaid õiguslikke määratlusi (vt konventsiooni artikkel 3); tagada, et Istanbuli konventsiooni sätteid rakendatakse diskrimineerimiseta, ning integreerida interseksionaalse diskrimineerimisega kokku puutunud naiste vaatenurgad ja vajadused poliitikameetmetesse (konventsiooni artikkel 4); tagada sobivad ja kestlikud rahalised vahendid kõigi poliitikameetmete jaoks, mille eesmärk on tõkestada naistevastast vägivalda, ning tagada asjaomaste kodanikuühiskonna organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); suurendada kodanikuühiskonna organisatsioonide tunnustamist ja toetamist (konventsiooni artikkel 9); anda riiklikele koordineerivatele organitele vajalikud volitused ja pädevused ning tagada poliitika ja meetmete koordineerimine ja elluviimine, et ennetada ja tõkestada naistevastase vägivalda kõiki vorme, ning tagada nende sõltumatu järelevalve ja hindamine, mida toetavad asjakohased andmed (konventsiooni artikkel 10); ühtlustada andmekogumissüsteeme ja tagada liigitatud

---

²² Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, 3.10.2003, lk 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, 14.11.2012, lk 57-73, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1346, milles sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1385, milles käsitletakse naistevastase vägivalda ja perevägivalda tõkestamist (ELT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta määrus (EL) 2024/1348, millega luuakse rahvusvahelise kaitse ühine menetlus liidus ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2013/32/EL (ELT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

andmete süstemaatiline kogumine naistevastase vägivalda kohta (konventsiooni artikkel 11); tagada asjaomaste spetsialistide koolitamine selle kohta, kuidas naistevastasele vägivaldale asjakohaselt reageerida ja seda uurida (konventsiooni artikkel 15); kõrvaldada takistused üldiste tugiteenuste kättesaadavusele (konventsiooni artikkel 20); pakkuda kõigile ohvritele piisava personali ja rahastusega spetsialiseeritud tugiteenuseid ning suurendada naistevastase vägivalda ja perevägivalda ohvrite jaoks ettenähtud varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu (konventsiooni artiklid 22 ja 23); tagada, et lapse vastu suunatud vägivalda saab käsitada raskendava asjaoluna olenemata vägivallatseja suhtest lapsega (konventsiooni artikkel 46); vähendada taasohvristamist, tagades et naistevastase vägivalda tegusid uurivad ja nende eest süüdistusi esitavad isikud on nendes küsimustes piisavalt asjatundlikud, ning tagada, et juhtumeid käsitletakse viivitamata ja tõhusalt (konventsiooni artikkel 50); tagada vajaduse korral hädaolukorras rakendatavate tõkendite kehtestamine ja rakendamine (konventsiooni artikkel 52) ning tagada kõigile naistele ja tütarlastele varjupaigamenetluse ajal piisav ja turvaline majutus ning sootundlikud vastuvõtuprotseduurid (konventsiooni artikkel 60). Kuna soovitusel eelnõu nendes küsimustes on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusosalase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

- (9) Andorra puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitusel eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline terviklik strateegia kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalda vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks; tagada, et naiste õigustega tegelevad organisatsioonid on poliitika kujundamisse täielikult kaasatud, ja hinnata neid poliitikameetmeid üksikasjalike näitajate alusel regulaarselt (artikkel 7); tagada, et naiste õigustega tegelevad valitsusvälised organisatsioonid saavad piisavalt subsideid ja aega neile antud ülesannete täitmiseks (artikkel 8); jätkata liigitatud andmete kogumise laiendamist kõigi Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide kohta ning tagada, et naistevastase vägivalda ja perevägivaldaga seotud kohtulahendite kohta on olemas täielikud andmed (artikkel 11); laiendada ennetuskampaaniaid, et hõlmata kõiki Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid vägivallavorme (konventsiooni artikkel 12); tagada piisavad inimressursid ja ettenähtud kvalifikatsioon spetsialistidele, kes töötavad vägivallatsejatele mõeldud programmides, töötada välja miinimumnõuded ja võtta kasutusele eriprogramm seksuaalvägivalda toimepanijatele (artikkel 16); tagada, et spetsialiseeritud tugiteenused vastavad ohvrite vajadustele ning et naissoost rändajatel, naissoost pagulastel ja naissoost varjupaigataotlejatel on neile teenustele täielik juurdepääs (artiklid 22 ja 60); teha jõupingutusi politseioperatsioonide parandamiseks, võttes arvesse kõiki Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid naistevastase vägivalda vorme, ning suurendada asjaomaste spetsialistide teadlikkust (artiklid 49 ja 50); võtta meetmeid selle tagamiseks, et kõik sidusrühmad teevad kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide riskihindamise ja kordavad seda regulaarselt (artikkel 51); tagada, et otsese ohu korral saab viivitamata seada hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid, ning kehtestada selge õigusraamistik, mis tagab hädaolukorras rakendatavate tõkendite nõuetekohase haldamise (artikkel 52), ning tagada, et kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide ohvrid saavad kasutada lähenemiskeeldu ja et rikkumiste eest karistatakse (artikkel 53). Kuna kõnealuste soovitusel eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusosalase koostöö, varjupaiga ja

mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

- (10) Belgia puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut tagada naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamisega seotud poliitika ja meetmete suurem kooskõla riigi eri valitsustasandite vahel (konventsiooni artikkel 7); tagada kogutud andmete liigitamine ja ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); tagada teadmiste levitamine vabatahtlikult antud nõusoleku mõiste kohta seksuaalsuhetes (konventsiooni artikkel 14); pakkuda kõigi tasandite õiguskaitseametnikele ja kõigile asjaomastele tervishoiutöötajatele alg- ja täienduskoolitust ning võtta vastu koolituskursuste kvaliteedistandardid ja neid levitada (konventsiooni artikkel 15); suurendada asjakohaste meetmete abil toetust vägivalla ohvriks langenud naiste taastumisele ja majanduslikule sõltumatusele ning rakendada tervishoiusektoris standardseid hooldusplaane, et tagada ohvrite kindlakstegemine ja nende suunamine ettenähtud spetsialiseeritud tugiteenuste juurde (konventsiooni artikkel 20); suurendada ainult naistele mõeldud varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu ning tagada, et tasud ei piiraks varjupaikade kättesaadavust, ning võtta kasutusele üleriigiline tugitelefoni, mis kõigi ohvrite jaoks oleks ühtseks kontaktpunktiks (konventsiooni artikkel 22); tagada, et järelevalve all toimivate kohtumiste ruumid on laste ja nende emade jaoks turvalised ning on välditud taasohvristamine (konventsiooni artikkel 31); tagada tõhusus sellega, et prokuratuur seab need juhtumid tähtsuse järjekorda ning rakendab naistevastase vägivalla soopõhist ja ohvrikeskset mõistmist, tagada tulemuslike kaitsemeetmete olemasolu, et vältida sobimatu vahendamise kasutamist, ning võtta meetmeid, et kõigi naistevastase vägivalla juhtumite korral vältida ebavõrdsust õigusasutuste reageerimises (konventsiooni artiklid 49 ja 50); kõrvaldada takistused hädaolukorras rakendatavate tõkendite ja lähenemiskeeldude kasutamisel ning tagada, et sellised tõkendid on kõigile ohvritele kättesaadavad ja juurdepääsetavad ja et neid saab rakendada muudest menetlustest sõltumatult (konventsiooni artiklid 52 ja 53), ning hinnata olemasolevate kaitsemeetmete rakendamist ja tagada, et kõiki kehtestatud meetmeid rakendatakse praktikas kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide ohvrite puhul (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusala koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.
- (11) Prantsusmaa puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline üldstrateegia konventsiooni kohaldamisalasse kuuluva naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks, tagada piisav rahastus naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise poliitikameetmeid koordineerivale organile; tagada, et naiste õigustega tegelevad ühendused on poliitika kujundamisse täielikult kaasatud, ja hinnata neid poliitikameetmeid eelnevalt kindlaksmääratud näitajate alusel regulaarselt (konventsiooni artiklid 3 ja 7); jätkata jõupingutusi, et tagada naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamise ja tõkestamise poliitikameetmete piisav rahastus ning tagada, et naiste õigustega tegelevatel organisatsioonidel on oma töö tegemiseks olemas piisavad ja stabiilsed rahalised vahendid (konventsiooni artikkel 8); tagada, et kohtuasutuste kogutud andmed on liigitatud (konventsiooni artikkel 11); suurendada jõupingutusi ja hinnata esmase ennetuse meetmete mõju (konventsiooni artikkel 12); tagada naistevastase vägivalla kõigi vormide kohta koolitus kõigile spetsialistidele, kes puutuvad kokku ohvrite ja vägivallatsetajatega, ja sellise koolituse hindamine (konventsiooni artikkel 15); võtta vastu vägivalla toimepanijatele mõeldud programmide

miinimumnõuded ja rakendada neid ning hinnata nende mõju (konventsiooni artikkel 16); tagada, et kogu riigis luuakse koordineerivad organid ja et naisohvrite toetamiseks loodud uued ühtsed kontaktpunktid kaasavad kõiki asjaomaseid asutusi (konventsiooni artikkel 18); tagada, et kõigil vägivalla ohvriks langenud naistel on võimalik kasutada kohtumeditiinilist läbivaatust ja säilitada tõendeid, ning võtta täiendavaid meetmeid puuetega naiste vastase vägivalla ennetamiseks ja tõkestamiseks (konventsiooni artikkel 20); tagada spetsialiseeritud toe kättesaadavus kogu riigis, sealhulgas vägivalla ohvriks langenud naistele ja nende lastele, kes elavad varjupaigas, ning tagada, et sellised teenused vastavad naistevastase vägivalla puhul digimõõtmele (konventsiooni artikkel 22); pakkuda seksuaalvägivalla ohvritele arstiabi, toetust traumaolukorras, kohtumeditiinilist läbivaatust ja psühholoogilist abi (konventsiooni artikkel 25); tagada eestkoste- ja külastusõiguse üle otsustamisel ohvrite ja nende laste turvalisus, võttes kasutusele rohkem meetmeid koostöö tugevdamiseks tsiviil- ja kriminaalkohtute vahel, ning tagada, et järelevalve all toimuvateks kohtumisteks on piisavalt ruume (konventsiooni artikkel 31); tugevdada meetmeid, mis on võetud naissoost ohvrite julgustamiseks, et nad teatasid vägivallast kõigi Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide puhul, ning tagada asjakohased vastuvõtu- ja tugiteenused; võtta meetmeid selle tagamiseks, et rohkem seksuaalvägivalla juhtumeid jõuaks süüdistuse esitamise etappi, ning jätkata jõupingutusi, et tagada õigusasutuste asjakohane reageerimine kõigile naistevastase vägivalla vormidele (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et kõigi naistevastase vägivalla juhtumite puhul tehakse süstemaatiliselt riskihindamisi (konventsiooni artikkel 51); kasutada rohkem lähenemiskeelde ja tagada, et rikkumiste eest karistatakse (konventsiooni artikkel 53), ning piirata taasohvrastamist, millega vägivalla ohvriks langenud naised võivad menetluse käigus kokku puutuda (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusala koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (12) Itaalia puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut võtta kasutusele perevägivalla ja naistevastase vägivalla määratlused, mis on kooskõlas artikliga 3, et tagada nende mõistete ühetaoline kasutamine (vt konventsiooni artikkel 3), tagada, et naistevastase vägivalla riiklikus tegevuskavas käsitletakse kõiki naistevastase vägivalla vorme ning et seda toetavad ajakava, rahalised vahendid ja näitajad edusammude mõõtmiseks; tagada tulemuslik konsulteerimine kodanikuühiskonna esindajatega ja paremini koordineerida asjakohaste poliitikameetmete rakendamist (konventsiooni artikkel 7); tagada kõigi naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise poliitikasuundade ja meetmete kestlik ja pikaajaline rahastamine ning varjupaikade kestlik ja piisav rahastamine (konventsiooni artikkel 8); tagada, et kõik asjaomased sidusrühmad koguvad ja liigitavad andmeid, ning ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); tagada teadmiste levitamine vabatahtlikult antud nõusoleku mõiste kohta seksuaalsuhetes (konventsiooni artikkel 14); pakkuda kõigile asjaomastele spetsialistidele naistevastase vägivalla kõigi vormide kohta alg- ja täienduskoolitust (konventsiooni artikkel 15); suurendada varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu, võttes arvesse sobivat geograafilist jaotumist, ning tagada majutus kõigile ohvritele, tagada, et naiste suguelundite moonutamise ohvritel on juurdepääs tugitelefoni, ning tagada, et perevägivalla või naistevastase vägivalla muude vormidega kokkupuutuvate laste psühholoogiliseks nõustamiseks ei ole vaja mõlema vanema nõusolekut (konventsiooni artiklid 22, 23, 24 ja 26); tagada järelevalve all toimuvateks

kohtumisteks turvalised ruumid ja perevägivalda alal koolitatud spetsialistide abi (artikkel 31); tagada, et lepitava õigusemõistmise teenuseid kasutatakse Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate kuritegude puhul ettevaatlikult ning ohvri vaba ja teadliku nõusoleku korral (konventsiooni artikkel 48); tagada õiguskaitseasutuste õigeaegne ja asjakohane reageerimine teadetele mis tahes vormis naistevastase vägivalda kohta ning nende tõhus uurimine ja nende eest vastutusele võtmine (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada mis tahes vormis naistevastase vägivalda ohvrite süstemaatilised riskihindamised, mis põhinevad käsiraamatutel ja juhistel, ning käsitleda vajadust võtta hindamisel arvesse lapsi ja nende individuaalseid riske (konventsiooni artikkel 51) ning tagada, et hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid seatakse praktikas vajadust mööda, jälgida tõkendeid ja reageerida rikkumise korral ning kaitsta hädaolukorras rakendatavate tõkendite ja lähenemiskeeluga ka lapsi (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (13) Madalmaade puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut tagada, et poliitikadokumentide määratlustes võetakse arvesse, et perevägivald mõjutab naisi ebaproportsionaalselt, ning viia õigusaktides esitatud määratlused vastavusse Istanbuli konventsiooni artikli 3 punktiga b (vt konventsiooni artikkel 3); tagada naistevastase vägivalda ja perevägivalda ennetamise ja tõkestamisega seotud poliitika ja meetmete koordineerimine ning see, et need hõlmaksid kõiki Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid naistevastase vägivalda vorme, määrata koordineeriva organi roll täielikult institutsioonilistele üksustele, kellel on selged volitused, pädevus ja vajalikud vahendid, ning tagada valitsusväliste organisatsioonide kaasamine poliitika kujundamisse (konventsiooni artikkel 7); näha ette naistevastase vägivalda ja perevägivalda kõiki vorme käsitlevate poliitikasuundade ja meetmete asjakohane ja kestlik rahastamine ning tagada naiste õigustega tegelevate organisatsioonide asjakohane ja kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); kohandada andmekategooriaid kohtusüsteemis ja õiguskaitseasutustes kasutamiseks ning tagada andmete liigitamine (konventsiooni artikkel 11); tõhustada kõigi naistevastase vägivalda ohvritega tegelevate spetsialistide koolitamist kõigi Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivalda vormide kohta, tuginedes naiste õigustega tegelevate organisatsioonide eksperditeadmistele (konventsiooni artikkel 15); tõhustada jõupingutusi, et suurendada varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu ning nende suutlikkust täita interseksionaalset diskrimineerimist kogunud naiste vajadusi (konventsiooni artikkel 22); tagada konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalda juhtumite tõhus uurimine ja nende eest vastutusele võtmine ning võtta meetmeid, et julgustada naisohvreid, sealhulgas interseksionaalse diskrimineerimise ohus olevaid naisi, juhtumitest teatama (konventsiooni artiklid 49 ja 50); võtta meetmeid, et mitut asutust hõlmava reageerimise raames tagada perevägivalda ja naistevastase vägivalda muude vormide korral sugu arvestav riskihindamine (konventsiooni artikkel 51), ning vaadata kooskõlas konventsiooniga läbi lähenemiskeeldude ja hädaolukorras rakendatavate tõkendite süsteem ning laiendada seda, et asjaomastele asutustele tagada võimalus otsese ohu juhtumite korral viivitamata seada selliseid tõkendeid (konventsiooni artikkel 52). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonnas ega

tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (14) Portugali puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut tagada piisavad rahalised vahendid riiklike strateegiate ja tegevuskavade rakendamiseks ning naiste õigustega tegelevate organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); tagada kohtunikonna liikmetele alg- ja täienduskoolitus kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalla vormide kohta ning tagada, et kõik asjaomased spetsialistid saavad naistevastase vägivalla kohta korduvat koolitust (konventsiooni artikkel 15); tagada, et pere- ja seksuaalvägivalla toimepanijate programmid on piisavalt kättesaadavad, ja võtta nende kohta vastu miinimumnõuded ning neid hinnata (konventsiooni artikkel 16); töötada välja asutustevahelised koordineeritult võetavad meetmed naistevastase vägivalla kõikidele vormidele reageerimiseks (konventsiooni artikkel 18); võtta kasutusele tugitelefoni eri vägivallavormide ohvriks langenud naistele, suurendada mis tahes vormis naistevastase vägivalla ohvrite jaoks ainult naistele mõeldud varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu ja tagada spetsialiseeritud tugiteenuste kättesaadavus ning kaotada nõue, et naisohvrid peavad varjupaika saamiseks teatama kuriteost (konventsiooni artikkel 22); seada järelevalve all toimuva kohtumise puhul esikohale naisohvrite ja nende laste turvalisus ning nende õiguste järgimine (konventsiooni artikkel 31); tagada õiguskaitseametnike kiire ja sootundlik reageerimine kõigile naistevastase vägivalla juhtumitele, võttes arvesse ka nende digimõõdet; tagada juhtumite tõhus uurimine (konventsiooni artiklid 49 ja 50) ning viia hädaolukorras rakendatavate tõkendite süsteem ja lähenemiskeeldude süsteem konventsiooniga vastavusse; tagada, et lähenemiskeeldude ulatus ja kestus määratakse kindlaks iga juhtumi korral eraldi ning et lähenemiskeeldude jälgimist tugevdatakse ja nende rikkumise suhtes kohaldatakse hoiatavaid karistusi (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna need soovitused on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.
- (15) Serbia puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate soovitude eelnõu ettepanekut ühtlustada konventsioonist lähtudes kõigis seadustes perevägivalla määratlus, tagada riikliku strateegia tõhus rakendamine ja järelevalve ning eraldada piisavad rahalised vahendid pädevale organile või pädevatele organitele, kelle vastutada on naistevastase vägivalla kõigi vormide tõkestamise poliitika ja meetmete koordineerimine, rakendamine, järelevalve ja sõltumatu hindamine (artiklid 3 ja 7); tagada asjakohased ja kestlikud rahalised vahendid õigusaktide, poliitika ja meetmete jaoks, mille eesmärk on ennetada ja tõkestada naistevastast vägivalda ja perevägivalda, ning tagada selliste ohvritele spetsialiseeritud tuge pakkuvate organisatsioonide kestlik rahastamine, kes tegelevad naistega (konventsiooni artikkel 8); tagada kogutud andmete liigitamine asjakohaste tegurite alusel ja ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); tagada korrapärased ennetusmeetmed soostereotüüpide kaotamiseks, toetada teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, mis tegelevad naistevastase vägivalla kõigi vormidega, võttes arvesse ka digimõõdet, ja on suunatud ühiskonnale tervikuna (konventsiooni artikkel 12); tagada süstemaatiline alus- ja täienduskoolitus kõigile asjaomastele spetsialistidele (konventsiooni artikkel 15); laiendada perevägivalla toimepanijate programme ja tagada nende programmide jaoks piisav rahastus ning võtta vastu ühised nõuded (konventsiooni artikkel 16); parandada ohvrite jaoks rahalise toetuse, eluaseme ja töökohtade kättesaadavust ning tagada tasuta kohtumeditsiiniline läbivaatus (konventsiooni artikkel 20); suurendada

varjupaigakohtade arvu, et tagada turvaline majutus kõigile ohvritele, sealhulgas neile, kes puutuvad kokku interseksionaalse diskrimineerimisega (konventsiooni artikkel 22); tagada kogu riigis vägistamisohvrite või seksuaalvägivalla ohvrite vastuvõtukeskused mis on kättesaadavad sõltumata ohvri valmisolekust kuriteost teatada (konventsiooni artikkel 25); aidata kaasa kõigist naistevastase vägivalla vormidest teatamisele, suurendada õiguskaitseasutuste teadlikkust, et tagada sootundlik reageerimine, tugevdada tõendite kogumist ja võtta meetmeid, et tagada juhtumite tõhus käsitlemine (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada politseiametnikele koolitus ja juhised riskihindamise kohta ning kaasata hindamisse kõik asjaomased asutused (konventsiooni artikkel 51); parandada jälgimist ja nõuete täitmist, kasutades hädaolukorras rakendatavaid ja laiendatud kaitsemeetmeid, sealhulgas elektroonilist jälgimist; tagada protsessi järjepidevus ja süstemaatiliselt kaitsta nii hädaolukorras rakendatavate kaitsemeetmete kui ka pikaajaliste lähenemiskeeldudega ka lapsi (konventsiooni artiklid 52 ja 53) ning tagada kõigi ohvrikaitsemeetmete tõhus rakendamine kogu uurimise ja kohtumenetluse jooksul ning kaitsta ohvreid hirmutamise, kättemaksu ja taasohvrustamise eest, toetades nende õigust saada ettenähtud viisil teada tõkendi seadmisest või vägivallatseja vabastamisest või põgenemisest (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (16) Poola puhul sisaldab konventsiooni rakendamist käsitlevate järelduste eelnõu ettepanekut tagada, et konventsiooni sätete rakendamisel kedagi ei diskrimineerita, ning tegeleda diskrimineerimise eri vormidega, millega teatavad ohvrite rühmad kaitse ja toetuse saamisel kokku puutuvad (konventsiooni artikkel 4); töötada välja üleriigilised, terviklikud ja koordineeritud põhimõtted, et ennetada ja tõkestada kõiki konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid naistevastase vägivalla vorme, tugevdada asutustevahelisi koostöömehhanisme, et tagada ohvritele juurdepääs toetus- ja kaitsemehhanismidele (konventsiooni artikkel 7); suurendada rahalisi vahendeid naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks, rahastada valitsusväliseid organisatsioone ning tagada nende osalemine kõigi asjakohaste poliitikameetmete rakendamises ja jälgimises (konventsiooni artikkel 8); eraldada Istanbuli konventsiooni koordineerivale organile vajalikud inim- ja finantsressursid ning tagada naiste õigustega tegelevate organisatsioonide kaasamine (konventsiooni artiklid 9 ja 10); tagada liigitatud andmete kogumine ja ühtlustada andmete kogumist asjaomaste asutuste vahel (konventsiooni artikkel 11); tagada, et kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide puhul saab välja anda hädaolukorras rakendatava tõkendi ja lähenemiskeelu, ning tagada karistused rikkumise korral (konventsiooni artiklid 52 ja 53); tagada naissoost varjupaigataotlejatele kiire juurdepääs varjupaigamenetlusele, tagada sootundlikud menetlused ning toetada mittetagasisaatmise põhimõtet (konventsiooni artiklid 60 ja 61). Kuna kõnealuste järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.
- (17) Nõukogu otsus (EL) 2023/1076 ei ole Iirimaaale siduv ja seepärast ei osale Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel.

- (18) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni artikli 67 alusel loodud konventsiooniosaliste komisjoni 19. koosolekul võetav seisukoht on mitte esitada vastuväiteid järgmiste aktide vastuvõtmisele:

- (1) Ühendkuningriigile esitatav soovitus Istanbuli konventsiooni rakendamise kohta (esitatud dokumendis ICCP(2025)22prov);
- (2) Andorrales esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)23prov);
- (3) Belgiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)24revprov);
- (4) Prantsusmaale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)25prov);
- (5) Itaaliale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)26prov]);
- (6) Madalmaadele esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)27prov);
- (7) Portugalile esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)28prov);
- (8) Serbiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)29prov) ning
- (9) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Poolat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)30prov).

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*